

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 187

TARRAGONA, DISSABTE, 27 DE FEBRER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Davant la guerra ni imposicions sindicals ni coaccions polítiques: Una sola directriu: EL GOVERN DE LA GENERALITAT.

I aquest Govern de la Generalitat amb fisonomia i fets de masclé.

Govern...?

Mai havíem esperat amb tanta ànsia, com avui, el resultat de la reunió del Consell de Govern de la Generalitat. I més que el resultat encara esperem la realització immediata, en hores, dels acords que en el mateix es prenguin. Indiscutiblement també cap reunió del Consell havia desvetllat l'interès extraordinari, en grau superlatiu, d'aquest.

Els centenars de milers de catalans que s'han manifestat aquests dies tenen l'esperança de veure sorgir d'aquesta reunió, que hauria d'ésser la darrera mentre la guerra no es desenrotlli en un altre pla, la solució definitiva dels greus problemes militars i d'ordre públic que hi ha plantejats. Els nostres representants al govern tenen el sagrat deure de no defraudar-nos, de demostrar amb fets que són dignes de la confiança del nostre poble i de convèncer a tothom que veritablement sent desigs d'acabar la gran festa major que vivim des de fa set mesos.

Gairebé és la última esperança. Si, dissortadament, aquesta reunió acaba, com totes les altres, donant consignes i extenses notes, amb arranjaments, d'espallles dels mateixos consellers que amb aquest gest demostren tenir pessimisme, aleshores...

Malgrat tot, tenim confiança amb alguns homes. Volem creure que aquell seny català tan característic dirigirà la futura actuació del nostre Govern. No és hora de paraules i comentaris. O parlen els fets i s'acaba la covardia de qui no sap enfrontar-se amb la crua realitat o a viure el caos, lloc destinat als incapacitats, als il·lusos i als covards.

Meditacions lliures

LA FE RELIGIOSA D'ALEXANDRE LERROUX

Alexandre Lerroux, el menjapellans, l'incendiari de convents, el violador teòric — no sabem si també pràctic — de novícies; en una paraula: l'home de la setmana tràgica de Barcelona, a darrera hora, féu una realitat vivent aquell acudit castellà que afirma: "El diablo harto de carne, se metió a fraile".

En dir això, no revelem pas cap secret. De l'adveniment de la República cap als nostres dies, Alexandre Lerroux va anar descrivint una trajectòria que des de la posició d'un marcat conservadurisme, el va dur fins al mateix camp de la més oscurantista reacció. En dir que acabà governant amb Gil Robles, està dit tot.

La caiguda de Lerroux dintre el camp reaccionari, havia de traslluir-se, inevitablement, en una mena de xarrampió religiós tocatardà. La pitjor mena de xarrampió que es coneix. Així, doncs, el ferotge ateu, el fletomador, el fill predilecte de Satanàs, esdevingué, sota le égida de la CEDA, l'home que es deia respectuós amb les creences catòliques, el defensor dels havers del clergat i a fi de comptes, un fill més de la Santa Mare Església Catòlica, Apostòlica i Romana.

Aquest fet precís, ni ens pot estranyar massa ni ens podria, tampoc, incitar a cap violent retret. Un hom té dret a donar el rumb que millor li sembli a les seves creences i un hom no té dret a ficar-se desconsideradament en les

creences dels altres. Si Alexandre Lerroux, a les seves velleses va considerar que el camí de la veritat i de la llum era el que trepitjava el Cardenal Segura, allà ell amb la seva consciència. Seguint netament, honradament, els camins d'una fe religiosa, un ciutadà pot ésser, també, si no es deix dominar pel fanatisme sectari, un bon ciutadà. I a complir exactament i de bon grat, tots els deures que imposa la ciutadania.

Era, però, aquesta l'orientació religiosa que seguia Lerroux en ingressar al catolicisme que tan havia perseguit i combatut? Tenim entre moltes d'altres, una dada interessant que ens permetrà judicar-ho: A la caixa privada de cabals que el nostre home tenia en un Banc hi han estat trobades coses religiosament tan significatives com són uns escapularis i uns rosaris. Molt els devia apreciar el seu possessor, quan els conservava en la caixa cuirada d'un Banc, a prova de robatoris i d'incendis. El seu fervent catolicisme, queda, doncs, amb això, patentitzat fins a l'exageració.

Es el cas, però, que dintre la caixa esmentada, hi foren trobades a més dels esmentats objectes pietosos, altres coses que no ho són tant. Per exemple, una considerable quantitat de joies, que com diuen els predicadors surtits de famílies modestes, són invencions del diable destinades a fer perdre les ànimes pel pecat de la vanitat i la

supèrvia. I a més de les esmentades joies, algunes coses encara pitjors. Per exemple, retrats de dones joves i maques amb dedicatòries molt tendres; i fins —tanqueu els ulls, lectors— fines premdes de roba femenina interior, acompanyada des de certes fotografies recordatòries.

Voleu fer el favor de dir-nos que rediable hi feia tot aquest bagatge d'humana perversió al costat dels escapularis benèits i dels rosaris carregats d'indulgències?

I voleu, per acabar de fer-nos el favor, dir-nos quin és el concepte que de la fe religiosa i de l'especial religió professada per Lerroux, hem de tenir els que sabem l'amada catòlico-pagano-eròtica que conservava tan avariciosament a la caixa de cabals del Banc on ara ha estat descoberta?

Amb tot, però, res d'això ens pot estranyar. No és un cas aïllat. Ben al contrari, és, senzillament, un exemple, del grau de corrupció moral al qual havien arribat, molts, moltíssims, dels que es deien fervents defensors de la Religió i de la Moral, precisament, en els temps inoblidables de la CEDA.

LUDOVICUS

IMPRESSIONS

Manca d'armament?

Es cosa del domini públic l'evident manca de proporcionalitat entre el factor home i el factor material de l'exèrcit embrionari de Catalunya. Podem fer ús de grans contingents de forces, tenim, però, dificultats en dotar-les d'armament. Aquesta realitat, que per cert res ens afavoreix, els companys anarquistes que escriuen a "Solidaridad Obrera" vénen atribuint-la a la incompetència dels Governos de la República i de la Generalitat de Catalunya. Suposem que no anima als companys esmentats, cap desig equivocat al fer aquestes afirmacions, però precisament per aquesta raó, nosaltres, avui, sortim a la palestra per a dir als col·legues del Portantven Confederal, que no és precisament l'incompetència governamental la causa d'aquesta manca d'armament. No, companys anarquistes, aquesta causa és més profunda, i té una gestació massa crònica perquè hom en descobreixi la seva aparició i llur

precés. Fem marxa enrera i recordem l'arribada dels primers carregaments de material. Què ocorregué aleshores? Senzillament, que part d'aquests carregaments no arribaven als fronts de guerra, doncs hi havia organitzacions sindicals i polítiques —la C. N. T. i la F. A. I. principalment— que les distreien pel camí. Les grans despeses econòmiques de la Caixa governamental no respongueren d'antuvi a les necessitats del moment, per mor precisament de la distracció d'armament destinat a guanyar la guerra des de Barcelona estant.

Primer obstacle del Govern. Anem pel segon. Quan la majoria d'organitzacions antifeixistes reclamaven exèrcit regular, disciplina militar, comandament únic, la C. N. T. s'oposava sistemàticament a aquestes mesures d'organització militar i arreu dels fronts d'Aragó els observadors estrangers varen copsar una tal descomposició militar, que cada vegada que sortien a visitar les avançades nostres quedaven astorats. Aquesta indisciplina, aquest caos i, com el foc a la pólvora, va traspassar les nostres fronteres. El Govern nostre no podia amagar, companys de la C. N. T., a l'estranger el que estrangers amb els seus propis ulls copsaven. No pogueren els nostres governants —hi ha que constatar que en aquesta situació es donava la paradoxa de formar part del Consell de la Generalitat, militants de la C. N. T.— fer ús d'unes garanties de serietat i solvència moral necessàries per a adquirir en circumstàncies especialíssimes articles bèl·lics a l'estranger.

El tercer obstacle del Govern, ha estat el desori social de la nostra reraguarda. Els decrets del Govern de la Generalitat no s'han complert, els incontrolats han anat augmentant extraordinàriament, les lluites sindicals i polítiques han estat a l'ordre del dia, l'autoritat i la disciplina no han existit sinó com un tòpic. Quina entitat social, quina corporació estrangera, quina Nació podia en aquestes circumstàncies afavorir-nos? I les Nacions que així ho han fet, amb quin paper moral els hem pagat, companys de la C. N. T.?

Vosaltres sovint poseu els punts sobre les les en els treballs periodístics que publiquen a "Solidaridad Obrera", d'acord; però, a vegades, el vostre tarannà anarquista, que nosaltres creiem honrat, no obstant la tasca nefasta d'aquells que escudant-se en aquest anarquisme destruïen per a mal més crear, repetixo a vegades el vostre tarannà fa que fessiu la vista grossa davant de realitats que a vosaltres especialment es deuen.

Prendre per costum carregar a

Les conseqüències dels disigs col·lectivistes

Els fets de Blancafort

A la matinada d'ahir feren explosió al local social de la C. N. T. de Blancafort uns petards que ocasionaren la destrucció de dit local.

Tot seguit l'alcalde del poble i per tal d'evitar les possibles represalies que degut al succés podien esdevenir, posà el fet en coneixement del comissari delegat d'Ordre Públic, Joan Rodríguez, del qual sol·licità l'auxili de la força pública.

El comissari, acompanyat del responsable d'Investigació, company Gutiérrez i representants de les organitzacions, forces d'assalt i guàrdia nacional es traslladà a l'esmentat poble. A l'Ajuntament se celebrà una reunió amb les representacions polítiques i sindicals del mateix, aconseguint després de llarga discussió resoldre satisfactoriament el conflicte que s'aveïnava. En el transcurs de la mateixa hom es pogué donar compte que el motiu principal del que havia esdevingut fou el porpòsit decidit de la C. N. T. de collectivitzar les terres.

Cal remarcar que malgrat els molts ciutadans que acudiren a Blancafort amb un esperit poc tranqüilitzador, tots tingueren fa corcra suficient per a sapiguer contenir-se i fer així acte d'acatament a l'autoritat del Govern representada en aquell moment pel Comissari d'Ordre Públic. Cal, però, re-

cordar als representants de totes les organitzacions antifeixistes que tan sols les forces d'Ordre Públic són les que poden intervenir en els assumptes esdevinguts, fent així honor a l'acord adoptat per les organitzacions responsables.

Molt interessant

Sindicat d'Empleats de Correus

SECCIO TECNICA U. G. T.

Establert el servei d'INFORMACIO FAMILIAR DE GUERRA a càrrec del BATALLÓ DE COMUNICACIONS, Alcalá, 64, Madrid, dependent de la Junta de Defensa de Madrid, es posa en coneixement del públic que tots aquells familiars de combatents al front de Madrid que desitgin tenir notícies relacionades amb els mateixos, deuran adreçar-se a les senyes dalt esmentades o sol·licitar l'oportú imprés a la Redacció de LLIBERTAT.

No seran ateses aquelles sol·licituds que a judici del responsable de la Secció, signifiquin indiscreció o simple curiositat.

altre el mort, és quelcom que a la llarga perjudica políticament i sindical.

Quan el Govern de la Generalitat pugui actuar amb plena autoritat sobre tots els antifeixistes de Catalunya, cosa que creiem d'immediata realització pel bé de la guerra i de la revolució, aquella incompetència de la que tantes vegades vosaltres parieu, desapareixerà per dues raons: primerament, perquè mai ha existit; en segon lloc, perquè d'aleshores enllà hi haurà responsabilitat de grat o per força a totes les sindicals o partits polítics antifeixistes que de cara a la guerra hauran de complir i fer complir els acords de la màxima autoritat de Catalunya.

La manca d'armament és senzillament efecte de la descomposició que venim patint des de juliol prop passat. És un problema que nosaltres mateixos ens hem creat, i, per tant, és inconseqüent carregar la culpa al Govern de la Generalitat.

CRIT.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores

Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Primera i única advertència

Estudiades conscientment les repetides reclamacions que alguns subscriptors ens fan, en benefici d'ells i de la bona marxa del nostre periòdic, ens hem vist obligats a muntar un servei de vigilància prop de les cases que amb més freqüència troben a faltar el diari, servei que ens ha permès confirmar les nostres suposicions i les repetides denúncies d'estimats companys.

Hem comprovat que a primeres hores del matí un grup de nois es dediquen a robar algunes dotzenes de periòdics destinats als subscriptors, els quals són venuts a les nou del matí als Mercats de la nostra ciutat. Un altre fet, el de que nosaltres no emprem per a la venda altres mitjans que els quioscos, ho confirma plenament.

Advertim per primera i única vegada als familiars o responsables d'aquests nois que de reproduir-se el robatori seran ells els qui carregaran amb totes les conseqüències.

Als subscriptors els preguem ens vagin comunicant com fins ara les deficiències que observin, amb la seguretat d'ésser atesos.

El festival de demà al Centre Federal a profit de la "Diada de Madrid"

"El carro del vi" i l'estrena del drama "Humanisme" de Josep Jové Contijoch

La Secció dramàtica del Centre Federal, l'orquestra "Godall" i el tenor Mateu Roca, són els que prendran part al festival que tindrà lloc al teatre de l'esmentat Centre, a profit de la "Diada de Madrid".

Aquest festival ha desvetllat un fort interès, com ho demostra la gran demanadissa de localitats.

El principal atractiu del festival, és l'estrena del drama social "Humanisme", del nostre volgut amic, Josep Jové i Contijoch.

"Humanisme", obra escrita en plena dictadura, quan les injustícies eren a l'ordre del dia, agrada fortament al públic.

GAS-OIL CREMADORS A GAS-OIL I PETROLI

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 219

La Francmaçoneria de Catalunya, al Poble

Ciudadà:

Per la premsa t'has assabentat de que per on han entrat els feixistes, els nostres germans francmaçons han estat executats, moltes vegades després de tortures iníquies. A Granada, Sevilla, Córdoba, Las Palmas, pertot, per a les hordes sanguinàries dels Mola, Queipo, Cabanellas i Franco, ésser francmaçó significa una sentència de mort.

Per què aquest odi del feixisme contra la Francmaçoneria? Perquè aquesta representa dins l'ordre de les idees, l'antitesi del feixisme. Perquè sense ésser un partit polític, una religió, ni una associació de classe, la Francmaçoneria ha estat sempre un obstacle formidable contra tota mena de tiranies; una barrera contra el fals nacionalisme feixista, el qual sota l'aparença d'un patriotisme exaltat, solament encobreix els vils apetits d'un capitalisme sense entranyes i l'afany de domini dels que, tot dient-se deixebles d'aquell Crist que mostren com a símbol dels pobles i dels humils, volen mantenir per la força llur domini sobre les consciències i agabellar totes les riqueses, recolzant llurs privilegis, els uns i els altres, en un militarisme incivil i despotisme.

La Maçoneria considera la LLIBERTAT, com a condició essencial de tota civilització i fonament de la dignitat humana.

Combat les desigualtats filles del privilegi, i no admet entre els homes altres diferències que les nascudes de les virtuts i mereixements de cadascú. Per això la IGUALTAT, és un altre dels seus lemes.

Rebutja la guerra i la violència, com a medi d'expansió dels pobles, i per damunt de les fronteres obre els seus braços a tots els homes de consciència lliure i sentiments honrats, sense distinció de races ni de religió. No solament predica la FRATERNITAT, sinó que la practica i en fa la seva base, la raó de la seva existència.

Aquest lema triple de LLIBERTAT, IGUALTAT I FRATERNITAT que la Revolució Francesa féu seu, ha estat sempre l'estel que ha orientat els seus passos.

Xarxa immensa que s'estén per tot el món, la Francmaçoneria ha treballat per apropar els pobles, ajuntant tots els homes en una sola família; per a defensar els oprimits i desemascarar els opressors. Per això l'han odiada i perseguida; per això han sortit del seu si els paladins de les llibertats, i amb el títol de Francmaçó s'honoraren Washington, Franklin i Lafayette, els fundadors de la llibertat nord-americana; Bolívar, l'alliberador de l'Amèrica Meridional; Garibaldi, el creador de la unitat italiana. Per això també, al costat d'esperits selectes com Mozart, Goethe i Victor Hugo, hi han figurat en els seus rengles els teoritzants més destacats de les noves concepcions socials com Proudhon i Anselm Lorenzo, i els cabdills de les revolucions alliberadores, des de Danton a Ferrer i Guàrdia i Fermí Galán.

En aquestes hores de prova quan la sang generosa de molts francmaçons rega els fronts de batalla; quan la persecució reaccionària contra nosaltres arriba a extrems mai igualats de crueltat, la FRANCMAÇONERIA DE CATALUNYA, fent-se ressò de l'autoritzada veu del GRAN ORIENT ESPANYOL, suprema autoritat de la Maçoneria Espanyola, referma una vegada més la seva fe increbentable en el progrés humà i en els principis de llibertat i de justícia, i la seva decisió de continuar la tasca secular en pro d'aquests sublims ideals.

Gran Lògia Regional del Nord-Est d'Espanya

Relotges ROIGÉ

Tallers propis

J. Maurin, 20-Tarragona

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 19; mínima, 11'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 760'8; a les 18, 760'4.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., W.; a les 18, S.

Estat del cel: A les 8 h., quasi destapat; a les 18, quasi tapat.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 70; a les 18, 91.

Impressions d'un amic

per Gerard Vanter

Aquest article ha estat escrit en alemany per Gerard Venter, Secretari general del Comitè Central de l'Associació d'amics de la U.R.S.S.

Salut, companys:

Soc un missatger procedent dels Països Baixos i volo damunt els Pirineus. Veig les magestuoses muntanyes espanyoles, la blavor de la Mediterrània i la seva costa riallera. Des de Barcelona a València els meus ulls entusiasmat veuen el paisatge com un interminable jardí en el qual les daurades taronges es destaquen entre la verdor. Després, València, la ciutat del sol, que ara és estimada com un amant, que en una sola lluita obra els porus i el cor.

Vaig visitar l'Ajuntament en ocasió de la històrica sessió de les Corts, la més alta representació del poble espanyol, a la qual assistien les més altes figures espanyoles; vaig escoltar la veu de l'home tan conegut en el meu país, Largo Caballero. Vaig escoltar la seva veu, vaig veure la seva expressió: "tot, tot ha de destinar-se a guanyar la guerra. Hem de vigilar els bàrbars".

Des d'allí em vaig dirigir a Madrid; vaig haver de fer 400 quilòmetres en automòbil per a poder saludar l'orgullosa capital de la República espanyola. El sol s'havia amagat darrera una cortina de pluja, quan em vaig posar sota la protecció de les barracades de Madrid. Madrid brillava plorant, però les seves llàgrimes no eren les llàgrimes de desesperació d'un vençut sinó les càlides llàgrimes d'un vibrant triomf.

Vaig romandre allí, sota la protecció de les trinxeres, vaig sentir les canonades, les bales de les quals passaven damunt el meu cap; vaig poder escoltar també els xiulets dels ocells enemics.

Quan vaig abandonar el camp de batalla, em vaig trobar davant el monument de l'incomparable Cervantes, format per les figures de Don Quixot i Sancho Panza. El cavaller de la Manxa portava una bandera roja pendent de la seva llança i a terra, junt al pedestal, hom havia cavat una trinxera. "Aixeca la llança.—Dulceña és la més bella de les dones". Naturalment, Don Quixot lluita amb nosaltres. Es que algú ha sentit dir que un cavaller pot lluitar al costat dels feixistes?

Per tot arreu es pot veure els estralls causats pels ocells negres; edificis de sis pisos travessats per les bombes, sots de 30 metres de profunditat; i sota aquestes runes jeuen centenars de dones i nens.

El feixisme no coneix la cavalleritat i és la personificació de la barbàrie. El feixisme ha d'ésser anihilat i desfet a cops.

A la Puerta del Sol hi ha un gran retrat de Stalin que, diu que amb el semblant seriós i suau a la vegada el poble de Madrid es dirigeix a lluitar. Com es defensa Madrid! Com una mare que veïes el seu fill en perill. Cada casa, cada carrer és una fortalesa! Madrid, no hi ha cap dubte serà la tomba del feixisme.

Ha aconseguit l'enemic tallar les comunicacions amb València. Ha pogut fer recular les nostres forces a despit dels alemanys i dels italians, a despit dels mercenaris i dels moros.

Et saludo, Madrid, noble ciutat, amb la teva meravellosa defensa que és la derrota dels teus enemics. Una vegada més vull acomiadar-me de tu, de tu, senyorial i heròica Madrid.

La nit s'esfuma, la llum del matí comença a il·luminar la ciutat; per darrera vegada escolto el soroll dels canons i de les màquines de guerra. Exploten bombes que hom deixa caure damunt les cases, veig una vegada més les cases enrunades, les pedres de Madrid que miren cap al cel. Demano venjança per als teus infants. Demano venjança pels morts de Màlaga, per tots els que han estat morts pels assassins d'un poble.

A la lluita!

De nou he de fer els 400 quilòmetres que separen Madrid de València. Han passat dues setmanes d'ençà que vaig deixar de veure el teu meravellos semblant i la teva cara és coneguda i amiga.

El tren em condueix a Barcelona; en una estació hi ha un tren de refugiats. Una dona, ja molt vella, cuida uns infants que tenen tres anys, dos, un... El més menut és una petita ferra. Riuen i juguen. Els passatgers del nostre tren els miren; els donen unes monedes de coure. D'aquesta manera els petits poden comprar taronges. "Gràcies, senyor", em diu una petita contenta. La velleja es dirigeix a la nena i li diu: "No és cap senyor, és un company". "Gràcies, company", repeti la nena. Uns milicians que es trobaven en el nostre tren li diuen: "Nena, els senyors se'n han anat per a sempre".

El tren avança durant hores i hores entre jardins de taronges. Es menja i es beu. Però jo no tinc ni menjar ni beguda. Demano a uns companys que estan menjant i em donen pa i butifarra i bevem tots en el mateix vas.

Salut, camarades!

El tren arriba a Barcelona; la nit és bella. Barcelona és una ciutat vivent i treballadora que ara té el semblant seriós. Pels carrers, a l'aire lliure, molts grups fan exercici militar. En una caserna plena de soldats els milicians assisteixen a la projecció d'un film de les escoles pràctiques de l'exèrcit roig. Centenars de soldats cauen del cel.

Avant, preneu exemple dels nostres germans de la Unió Soviètica. Derrotem l'enemic, cop per cop, tal com es domina el film que els milicians miren amb plaer.

Pujo dalt d'un autobús; gent de tota classe, pasquins. Tots ells diuen: "Servei militar obligatori, exèrcit popular, disciplina de ferro, no més paraules". Aquesta és la consigna de les multituds, la consigna del poble, a conseqüència de la caiguda de Màlaga. Comencem ara la guerra.

El poble ha recobrat el seu vigor. Hem d'aixafar l'enemic. El poble espanyol vencerà i aconseguirem la simpatia i l'ajuda de tots els amics de la pau.

Aquesta és la meua tasca i el meu deure i el compliré.

Companys espanyols: vosaltres teniu també de complir un deure: anihilar l'enemic, destruir el germen de la barbàrie, destruir el feixisme.

Us saludo a tots; a tots una cordial estreta de mà, i mirant-vos fixament us dic:

Salut, companys!

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Els contrarevolucionaris en acció

Ja no hi pot haver dubtes per a ningú que és tot el nostre poble, la gran massa del nostre poble, que demana, en primer terme, l'exèrcit regular, i després ordre antifeixista a la reraguarda. Tothom, tothom sense excepció, sap que aquest és el crit unànime del nostre poble.

Contra aquest desig legítim, que ha de realitzar plenament i realitzarà el Govern de la Generalitat, assistit per totes les organitzacions antifeixistes, ningú no gosa oposar-se obertament. Però els dirigents trotsquistes del P. O. U. M., tot i no gosar, encara intenten manobres subterrànies i indirectes per a dificultar la marxa ascensional del nostre poble vers la victòria damunt del feixisme. Cada dia ens en donen proves més evidents.

Tothom sap que ha estat presentat un projecte d'unificació de totes les forces que integren l'Ordre Públic, projecte que han acceptat com a base tots els representants a la Junta de Seguretat Interior.

Doncs, bé: el grupet trotsquista contrarevolucionari, des del seu d'ari "La Batalla Anticomunista", aprofita l'avinentosa d'aquest projecte per a atacar, difamar i calumniar amb la pitjor bava el Govern de la Generalitat i el comissari d'Ordre Públic — i de fet totes les organitzacions antifeixistes — dient, entre altres coses, que es tracta d'un projecte contrarevolucionari, fet exclusivament per a ofegar la revolució.

Les octavilles que els dirigents trotsquistes del P. O. U. M. han fet repartir pels carrers centrals de Barcelona i l'article que, sobre aquesta mateixa qüestió, va publi-

car ahir "La Batalla Anticomunista", són una veritable i indigna provocació al Govern i a totes les organitzacions antifeixistes, la fi-nalitat de la qual és ben clara.

El grupet trotsquista vol impedir per tots els mitjans al seu abast — que no són, naturalment, mitjans lleials ni nobles — la creació de les dues armes indispensables de la victòria — l'exèrcit i l'ordre antifeixista — perquè vol continuar la seva tasca de divisió, vol enfrontar les unes amb les altres les principals organitzacions obreres, vol dividir el proletariat i separar-lo dels seus aliats, la petita burgesia i els pagesos. Vol, en fi, seguir treballant per als seus amos, els feixistes.

Però no ho aconseguirà. El proletariat català sap perfectament que li convé fer en aquesta hora difícilíssima, i ho farà per damunt i a desgrat de totes les provocacions.

Es per això que, malgrat els esforços que "La Batalla Anticomunista" realitza per tal d'obstaculitzar la col·laboració entre els diferents sectors obrers i antifeixistes, per a dificultar la creació de l'exèrcit, per a impedir que hi hagi un ordre antifeixista a la reraguarda, el nostre poble, conscient de les seves necessitats, es llança al carrer cada dia en formació militar i està disposat a fer que l'Exèrcit Popular Regular sigui un fet, i que l'Ordre Públic imperi a la reraguarda, fent impossible els maneigs de tota mena de feixistes, diguin-se com es diguin.

(De "Treball")

falta a les quatre de la tarda, per a tractar d'assumptes de molta importància relacionats amb el Front de la Joventut.

Tarragona, 27 de febrer 1937.— El secretari.

"Societat Cooperativa de Funcionaris" (Joaquim Maurín, 10) Avis

Aquesta Cooperativa posa en coneixement dels seus associats que havent-se constituït nova Junta i desitjant aquesta donar a la Cooperativa una nova orientació seguint les normes que d'ara en endavant ha de tenir la vida en tots els ordres socials, es proposen els actuals membres orientadors de la "Societat Cooperativa de Funcionaris" estructurar-la de nou, fent desaparèixer aquells procediments que pogués conservar d'una estructura que s'allunya per complet del que ha d'ésser la nova vida en tots els seus aspectes.

Com a primera i necessària innovació i mentre s'estudia la nova estructuració, ha acordat la Junta (i espera que aquesta mida mereixerà l'aplaudiment dels seus socis), dedicar les seves vendes únicament als seus associats, no despatxant-se al públic en general, com fins ara s'ha vingut fent, i a tal fi es proveirà tots els funcionaris-socis d'una tarja d'identitat o títol de soci, la qual caldrà presentar en el moment d'efectuar llurs adquisicions. La dita tarja pot passar a recollir-se a les oficines de la Cooperativa totes les tardes, de 5 a 7.

A l'ensens aprofita la Junta aquesta ocasió per a dirigir-se a tots els funcionaris de l'Estat, Generalitat i Municipi que no siguin socis per tal de fer-los-hi present que en aquesta Cooperativa trobaran innegables avantatges i que no s'exigeix cap quantitat en concepte de quota i si ésser únicament funcionari de qualsevol dels mentats organismes.

Tarragona, 25 febrer del 1937.— La Junta.

La Casa dels GUANTS

La CASA COCA

ha rebut el complet assortit de guants de pell i punt per a la present temporada. Garantia en les QUALITAT i economia en els PREUS.

CASA COCA

J. Maurín, 7 - TARRAGONA

ESPECTACLES

Saló Modern

Dissabte i diumenge:

"El poderoso Barnum", per Wallace Beery.

"Salud a España", acte de cordial solidaritat de la URSS a la Espanya Revolucionària.

"El secreto de Charlie Cham", per Warner Oland.

"Carnaval de los pasteles", dibuixos.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Des de la Generalitat

Manifestacions del President

Aquest migdia l'honorable senyor Lluís Companys ha rebut al seu despatx oficial als periodistes i els hi ha fet les següents manifestacions:

La reunió d'ahir tarda va acabar a les tres de la matinada; tots els consellers exposaren i comentaren la seva opinió respecte la situació general, política, econòmica, d'ordre públic i necessitats de guerra. Com a resultat de les impressions canviades i del debat promogut s'ha redactat una nota que ara us facilitaré. Es clar — ha afegit el President — que una nota no seria res si no anés acompanyada d'actes. Es diu en ella que he fet un requeriment al Govern, quins components han tingut temps de consultar a llurs respectives organitzacions, i amb el reforç de la nova confiança rebuda porten amb aquesta nota la impressió de la seva voluntat i de la seva autoritat. Per altra banda jo tinc confiança plena i estimo la bona voluntat i l'excel·lent disposició dels membres que componen el Govern de la Generalitat.

A l'apartat segon de la nota — ha recalcat el senyor Companys — es diu de que no és permès d'acabar endavant que restin en la impunitat les extralimitacions i els actes que suposin desacord amb el Consell o que siguin contraris amb el nou ordre social.

No es parla, és clar, d'actes aïllats, de crueltats o pillatges, doncs aquests actes no necessiten comentaris ni acords perquè tota consciència honrada vol que siguin sancionats immediatament.

Aquesta tarda, a les sis es reunirà el Govern de la Generalitat sota la Presidència del Conseller primer Josep Terradellas, al qual vull fer pública la meua més viva confiança per la tasca que realitza. Jo, per té la paraula el Govern. En aquestant, no assistiré al Consell, doncs la reunió serà discutit i aprovat el l'acomodar-se dels periodistes el projecte de Seguretat Interior. A senyor Companys els ha entregat la següent nota, dient que no tenia més abast que la d'una declaració:

Nota del Govern de la Generalitat

"El President de la Generalitat ha plantejat en termes comminatoris la urgència de que el Govern actuï amb la plenitud d'autoritat i amb l'energia que exigeixen els problemes que tenim de resoldre i dels quals depenen la victòria i l'esdevinidor del nostre poble.

El Consell al recollir les paraules del President ha examinat en tots els seus aspectes la situació de la Defensa, de l'Ordre Públic i de la Economia. Després d'assessorar-se els seus membres dels elements responsables de les organitzacions que representen, per unanimitat han acordat i resolt:

Primer. — Ratificar en declaració pública el seu ferm propòsit de portar a terme la transformació social que constitueix l'aspiració del nostre poble i que quedaria incorporat al seu programa. El Govern espera que continuarà amb la confiança de l'opinió pública per a realitzar-lo en tota llur integritat.

Segon. — Atès que les organitzacions sindicals i polítiques que integren el Consell i que representen la més autèntica voluntat popular, el Consell no permetrà cap ingerència ni consentirà que restin en la impunitat les transgressions ni els actes que s'oposin als seus acords i que siguin contraris al nou ordre social.

Tercer. — El Consell tot i agrair

el que pugui representar les iniciatives particulars o bé d'organitzacions col·lectives, no pot tolerar que es facin prevaldre altres resolucions que no siguin les que el Consell determini.

Quart. — El Consell de la Generalitat espera que totes les organitzacions polítiques i socials sabran comprendre la necessitat d'acatar les seves disposicions, subordinant tots els interessos particulars i col·lectius a la necessitat de guanyar la guerra. Creu també el Consell de la Generalitat que en aquests moments s'ha de fer pública la seva confiança en una obra de coordinació de tots els nostres esforços amb el Govern de la República, a fi d'enllestir ràpidament la realització de l'exèrcit regular sota el comandament únic.

Cinquè. — El Consell declara que al fer públics aquests acords no es limita a una declaració més sinó que anuncia una acció immediata i energica que respondrà al seu contingut. El Consell continuarà reunint avui a les sis de la tarda, a fi d'aprovar els decrets referents a ordre públic.

Despatx de guerra

FRONT TDE MADRID

Durant tota aquesta nit l'exèrcit popular ha continuat el sistema de guerrilles i cops de mà a l'objecte de descongestionar el front enemic i preparar un atac de gran envergadura a La Marañosa i a Morata de Tajuña. Ha aconseguit un considerable avanç als margens del Jarama. Els facciosos han intentat inútilment creuar el riu. Les nostres forces han contraatacat amb gran eficàcia conquerint noves posicions. A mesura que ha avançat el jorn els atacs lleials s'han fet més insistents. El general Miaja ha visitat aquest front.

Hi ha hagut bastant activitat combativa al sector de la Ciutat Universitària, Assil de Santa Cristina i Hospital Clínic que està completament aïllat per les forces republicanes. Una sortida desesperada dels facciosos ha fracassat, constant-los-hi moltes baixes.

Al barri de Carabanchel els facciosos intentaren sense aconseguir-ho hostilitzar les posicions republicanes del Blandón.

FRONT D'ARAGO

Divisió sector Carles Marx

Res de nou.

Divisió sector Ascaso

Duel d'artilleria durant el dia d'ahir a la regió de Huerrios i Quarte. Durant mitj hora, a la riera en tot el subsector de La Granit, foc de metralladores i fusellaja del Cuervo.

Divisió sector Durruti

Efectuats sense novetat els serveis diaris de descoberta, sense haver observat res anormal.

Divisió sector Juvert

Res de nou.

Divisió sector Macià-Companys

Aquest sector ha romàs inactiu després d'ésser durament castigat i reduït en els atacs d'aquests dies.

CARRERES

Domini sense esforç

ACADEMIA

ROIG

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanya, 1

Tel. 1848

TARRAGONA

LABORATORI

Radio-Elèctric

BOVE

Baixada Misericòrdia

Telèfons 1267 i 1668

NOTES INFORMATIVES

Diada de Madrid

Cada dia són més nombroses les adhesions rebudes per la Comissió organitzadora. A la relació començada ahir devem afegir-hi les següents:

Personal del Departament de Proveïments de l'Ajuntament, obrers i obreres de les oficines i fàbrica de tabacs, Comitè Ajut Refugiats, Cos de Vigilància, cap i guàrdies d'assalt, comissari i personal Ordre Públic, cap i personal Comitè d'Investigació, personal Jefatura Indústries, caps, oficials i soldats Comandància Militar, personal Comissaria Generalitat, personal Delegació d'Hisenda, personal Ajuntament de Tarragona i Guàrdia Nacional Republicana.

Tots ells han acordat contribuir al "Dia de Madrid" amb un dia de sou.

Aquesta Comissió a l'agrair públicament el gest dels companys esmentats, espera que el mateix servirà d'estímul i serà continuat pel personal de la resta de dependències oficials i la totalitat d'obres de Tarragona contribuint de la mateixa manera a la "Diada de Madrid".

Els donatius deuen fer-se a les oficines del Socors Roig Internacional, Rambla 14 d'Abril, 91, segon pis.

Pel Ministeri de la Guerra ha estat concedit el reintegrar a l'escala activa de l'Exèrcit del Poble, al capità de la Reserva, company Santiago del Cerro, cap de l'Oficina d'Informació de la Comissaria de la Generalitat.

CENTRES POLITICS I SINDICALS

NOVETAT

Fotos semi-esmalt de política d'actualitat. Quadres al·legòrics.

CASA "ROIG"

R. 14 d'Abril, 44.-Tarragona

Ahir al capvespre continuaren per la nostra Rambla els exercicis militars de les joventuts antifeixistes.

A la tarda els empleats de banca i els 18 als 40 anys també practicaren exercicis, comandats per un tinent de l'exèrcit.

Joventut d'Estat Català

Tots els joves d'Estat Català (fins els 20 anys), deuen presentar-se a l'estatge social avui sens

Catalunya està dalerosa de que d'aquesta darrera reunió del seu govern en surti l'instrument poderós d'una responsabilitat i d'una autoritat governamental, únic camí per abatre el feix.

Prou controls i consultes sindicals i polítiques que no fan altra cosa que dificultar la pre-ocupació de la guerra.

Catalunya vol un govern responsable amb mitjans per a fer-se obeir i escoltar.

ESPIGOLANT

"Las Noticias" diu que és convenient que ningú oblidí les consignes que ha acceptat com a decisives i que aquestes es complixin diligentment:

"Es preciso reforzar la autoridad del Consejo de la Generalidad, manifestándole de manera indudable nuestra adhesión absoluta. Es preciso acatar todas sus disposiciones, ofreciéndole nuestra incondicional colaboración y apoyando en los actos públicos todas sus iniciativas, que son en realidad iniciativas de nuestros representantes. Esto es, de los camaradas delegados por las organizaciones antifascistas para que ejerzan la función de gobierno."

"La Publicitat" creu que el govern és necessari que deixi d'esser una simple exposició de programes i propòsits per convertir-se en acció decidida i contundent, afegint:

"Estem segurs que el Govern atindrà aquesta exigència d'un poble que té clara sensació dels perills que l'amenacen i que vol mantenir a tot preu la llibertat guanyada amb la pròpia sang. Les manifestacions d'ahir i abans d'ahir, les reivindicacions per les quals es mobilitaven els nostres joves i les nostres dones, són la justa correspondència a l'heroisme amb què al front d'Aragó, a Madrid, a Oviedo, l'exèrcit popular es bat per la República i per la Revolució. Els joves volen que se'ls enquadrí, se'ls instrueixi i se'ls armí per anar a lluitar al costat de llurs germans; les dones volen que la sang de llurs fills i germans no sigui vessada inútilment, que llur sacrifici no hagi estat debades."

El Govern, mandatari del poble, no pot desoir aquest clam. Davant d'ell té també una obligació: la d'obeir als qui li demanen que governi i que no dubti davant dels qui vulguin obstaculitzar la seva gestió, perquè el poble, el que debó vol guanyar la guerra, està decididament al seu costat."

"La Humanitat", en el seu editorial remarca la grandiosa importància que tingué el Consell d'abans d'ahir i diu:

"Per això, repetim, aquesta reunió del Consell ha concitat l'interès de tothom. L'ha concitat perquè les masses volen ésser governades amb eficàcia i reclamen l'eliminació total i absoluta d'aquells que encara després de set mesos de guer-

ra— volen actuar pel seu compte, al marge del Govern i contra l'afany col·lectiu. Els que tinguin un sentit de responsabilitat més o així. Han d'exigir l'inexorable aplicació dels acords del Govern."

"La Vanguardia" davant l'entusiasme diàriament demostrat per la joventut amb el seu afany d'aprendre l'instrucció militar, diu que espera que tot no es reduïxi a foc d'encenalls i afegeix:

"Nos asiste el temor de que este raptó de entusiasmo bélico quede en puro y simple raptó, es decir, en llamarada súbita, grandiosa, espectacular, pasajera, y, al cabo, inútil."

Y permite la duda de que el que entra en las filas puede, acaso, obedecer no a una convicción íntima, decidida, sino al aire de juego que dan a los ejercicios, los muchos curiosos, los muchos espectadores y un no sabemos qué de poco serio que les contagia el marco urbano en que se desarrollan."

"Tribuna" comenta l'esplendorosa manifestació portada a terme per les dones catalanes a favor de l'exèrcit popular i diu:

"Les nostres dones, seguint la consigna inoblidable de 'Pasiónaria', prefereixen ésser vídues d'heroi que no pas companyes de covard. Es per això que ens diuen: Aneu als fronts, lluiteu als rengles de l'Exèrcit Regular del Poble, guanyeu la guerra; mentrestant, nosaltres treballarem als vostres llocs i us ajudarem amb el nostre alé i amb el nostre esforç."

CAMISES CORBATES

darreres novetats

—ALSINA—
CAMISER

COMENCEM

Comencem...? No és hora ja de començar? Què esperem? És que ja no hi ha joventut? És que potser ja no es recorda a aquella gloriosa joventut catalana que s'immortalitzà per terres de Flandes i la conquesta de Mallorca? No queden ja restes d'aquella raça?

Si, si que en queden. Nosaltres, la joventut, demostrarem al món que som l'ànima d'aquella joventut forta i gloriosa.

Nosaltres ho hem de demostrar mobilitzant-nos. És precis que tota la joventut s'imposi una disciplina militar, el deure de fer la instrucció militar. Però aquesta instrucció s'ha de verificar en els llocs on cridi més l'atenció, per tal de que el poble visqui constantment la guerra. És necessari que les companyes es preparin, també, per tal d'agafar la direcció dels serveis de la capital i del camp. Aquests ser-

veis, però, han de passar a la seva direcció en un temps mínim, i així, els camarades poder sortir immediatament als fronts de lluita. La guerra, però, no es viu, ni adhuc als centres oficials. Molta frivolitat, molt d'artifici, aquesta és la veritat. També Tarragona va tenir la seva manifestació espontània, del poble. On ha anat? Què s'ha fet d'ella? No sols es demanava sinó que també s'oferia; es demanava Exèrcit Regular i s'oferien els millors fills del Poble per a formar-lo. Així, doncs, si el Poble dona els seus fills formem-lo tot seguit.

La Joventut de Tarragona així ho creu i així ho necessita.

A. DOMINGUEZ

De les J. S. U. de C.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

A los obreros de petróleos

Algo sobre nuestro deber. Todo sacrificio por nuestra causa, si sacrificio puede llamarse al cumplimiento de un deber, ha de tener la virtud de estimularnos más a seguir el camino de la Libertad.

Considerando pernicioso para el ideal todo lo que significa orgullo, lucro personal, arrivismo, personalismo, etc., debemos deshacerlo como cualquier política. Debemos deshechar las bajas pasiones que, resultando de la educación burguesa, surgen frecuentemente en nosotros, y ser siempre tolerantes. Se es más anarquista a veces con la tolerancia que con la intransigencia.

Hoy más que nunca, que estamos en plena guerra debemos predicar con el ejemplo, llevando a la práctica lo que decimos, lo que propagamos. Así se hace obra de captación. Las palabras solas no convencer a nadie. Hemos venido presenciando el aumento constante del mal estar entre la Junta del Sindicato y el Comité de Control; el

largo plazo transcurrido es muy suficiente para que nos dispongamos a desplegar actividades que llevamos soportando y demos por terminado ese vergonzoso parentesco que nos ha desplazado de la línea primitiva de legítima defensa de la colectividad.

No volvamos la vista hacia atrás para evitar el horror de nuestros propios actos, y haciendo un esfuerzo para no apartarla del porvenir, preveniros todos para acudir con entusiasmo al llamamiento que próximamente querremos hacer para que terminen los desfallecimientos y surjan poderosos y victoriosos los entusiasmos.

Libres sois para hacer de vuestras materias lo que os plazca, de vuestras voluntades lo que queráis, pero no tenéis derecho a perjudicar con críticas sin fundamento de causa a los que en todo momento han servido y sirven con nobleza y honradez a la causa de todos los obreros.

Para demostraros razonadamente, con pruebas, vuestra desviación

y vuestro error será este mi primer artículo uno de los muchos que estoy dispuesto a publicar hasta poder lograr que conozcáis vuestros propios defectos y equivocaciones, hijas legítimas del desconocimiento en materia sindical y en sociología.

Veremos al final si la razón del buen sentido se impone para mejor lograr lo que la propia naturaleza nos enseña. Vivir en sociedad y responder al nombre que tantos sacrificios cuestan a los hombres libres para el bien de la humanidad.

MARIANO MORAGUES

C. N. T.

Secció esportiva

FUTBOL

CASAL D'ESPORTS (Amateur) - "ORFEO CANONGI"

Per a demà a la tarda està anunciat al terreny de joc de l'Avinguda de Catalunya, la celebració del partit de futbol entre els equips de l'amateur del Casal i de l'Orfeo Canongi.

Selecció Casal d'Esports - Tarraco Club Esportiu Marino, de Cambrils

Demà es desplaçarà a Cambrils per tal de jugar contra el Club Esportiu Marino, una forta selecció del Casal i del Tarraco, en partit amistós.

CICLISME

Per a demà al matí la Unió Ciclista William Tarin té en projecte una excursió a Cambrils, de la mateixa forma que la celebrada diumenge passat a les fonts de "Mas Miquel" de Valls.

L'hora de la sortida està anunciada per a dos quarts de 8 del matí i el recorregut és aproximadament d'uns 45 quilòmetres. Es de creure que seran molts els excursionistes que hi assistiran, desitjosos de passar un matí divertit.

LA INFANTIL
Confecions per a nens i senyora

Baixada Misericòrdia, 16

TARRAGONA